

En samlet folkeopinion bak kravet OM FRIGIVELSE AV HASLEMOEN til et virkelig landsgavnlige formål

15000 mål jord, lettere å dyrke enn Hustadfeltet, som kan gi plass til 100 gårder blir brakkmark når generalene overtar

Fra vår utsendte medarbeider Alf Bie Christiansen

Det var ikke hverken forbauselse eller forskrekkelse som grep folk i Våler i Solør da de fikk høre at «forsvaret» har fått sin allmektige vilje igjennom med Haslemoen. Det var det vi tenkte, sa folk. Og dermed ga de uttrykk for hva de mener om respekten for folkeviljen og sunn fornuft hos de dikterende myndigheter. De ser beslutningen rett og slett som et diktat fra oven — og mange mener: utenfra. Og når noen spør dem om deres stilling til Haslemoens beseglede skjebne, er det en bitter undertone i svaret. En av Arbeiderpartiets fremste menn i bygda utbrøt da og til Frihetens medarbeider: «Kan en annet enn bli bitter!» Egentlig var han nærmest flau på sitt, regjeringspartiets, vegne.

Denne bitterheten er forståelig. For det gjelder et av landets beste dyrkingsfeiter i en kommune med utpreget «jordhunger». Og kampen for å få det frigitt til oppdyrking har pågått i mange år.

Våler er en ualmennlig vakker byg, tilmed i et konstant regnvar som ikke tillot et eneste solglett den lange dag. Like ved stasjonen ligger den vakre, hvitmalt kirken som i vel et halvt hundre år har prydet «sentrum» ikke langt fra det stedet der Hellig Olav i 1021 skal ha gitt ordre om å reise en stavkirke. Og Glomma flyter bred og mektig midt i et belgende, skogrikt og frodig landskap og deler kommunen på langs.

Det er en utpreget småbruker-kommune, uten noen industri å snakke om. Mye — særlig skogen — er på utenbygds hender, og mange søker om jord. Og jord — uvanlig og lettdeven jord — er det mye av, om den bare kunne bli frigitt til et fornuftig formål. De militære kastet imidlertid sin elsk på Haslemoen alt før krigen. De ville ha den til flyplass, en plan okkupasjonsmakten virkelig gjorde. Og nå viser det seg at Haslemoen ifølge de militære sakkyndige er det eneste sted som er egnet til øvingsfelt for artilleriet på Østlandet.

Dagen etter at det var gjort kjent gjennom en uttalelse til DNA-avisen «Glåmdalen» i Kong-

— Kan en være annet enn bitter, sa jordstyreformannen, Trygve Nordmoen, en av DNA-spissene i Våler, til Frihetens medarbeider. BOK's beslaglegging av Haslemoen betyr et sviende moralsk nederlag for Arbeiderpartiet i Våler, som «med full kraft» har gått inn for å sikre det store arealet til dyrkingsjord. Hvorpå DNA-regjeringen trasser folkevalget og håner partifellene i Solør ved å blåse deres strev og folks krav en lang Ap-kampanje.

svinger fra forsvarsråd Modalsli i Forsvarsdepartementet at departementet holder fast ved at Haslemoen må utbygges til militær bruk og at saken derfor «må betraktes som opp- og avgjort», holdt Våler herredstyre møte. Beklageligvis uten at en eneste representant nevnte et eneste ord om den fatale og — i betraktning av at en skulle tro at ikke Forsvarsdepartementet men Stortinget har siste ord i saken — merverdige forsvarsråds-uttalelsen. (Partistillingen er 6 NKP, 6 DNA, 3 Bondepartiet og 1 Høyre med DNA-ordfører.)

Mens DNA-representanten Trygve Nordmoen, som blant andre tiltaksverv er formann i jordstyret, styrket seg på en kopp kaffe i den vesle kaféen over Herredshuset, uttalte han til Frihetens medarbeider at det som var skjedd, er en «særgelig utvikling». Nordmoen hermet Hedemarks-representanten Lindberget som skal ha uttalt at han lurte på om det ikke egentlig var bare ett departement her i landet som har noe det skulle ha sagt.

— Du tar feil, sa han, når du mener at spørsmålet om å bevare Haslemoen for jordbruket har stått på Arbeiderpartiets program i kommunen. Denne saken har i virkeligheten aldri vært noen partisk, men noe det har vært og er enighet om i alle partier. — at Haslemoen bør bli utnyttet til beste for jordbruket.

Med tydelig partipolitisk adresse tilfører Nordhagen at så vidt han kan forstå, «er de militære seg sjøl lik over hele verden». Det har ikke vært innkalt til noen folkemøter om Haslemoen, fordi folkevalget likevel har vært helt klar.

— Vi har, sier han, gjort hva gjøres kan gjennom de kommunale myndigheter. Vi har hatt konferanser med forsvars- og landbruksministre, og siden med Landbrukssekretariatet, som fikk Stortingets jordbrukskomité hit på befaring.

— Og hva med resultatet?
— Det ser vi i dag.
— De høres nok så bitter ut?
— Ja, en må være det når en skal representere jordbruket i denne saken.

Våler kommunes eneste mulighet til nydyrking.

DET VAR I JUNI at Stortingets landbrukskomité med Olavsk i spissen var på befaring på Haslemoen.

Resultatet av befaringen var at det kunne såles ugjendrivelig fast at det dreier seg om landets gunstigste nydyringsfelt, som kan bli enten 100 nye gårder eller militær øvelsesplass og dermed økonomisk edmark.

Dette feltet, som er uhyre lett å dyrke, rommer 15 000 mål sammenhengende dyrkbar jord. En

kan nå igang og dyrke uten å ofre en øre på drenering av jorda fordi den hviler på sand. Denne jorda holder seg hele tida jevnt fuktig, sånn at Haslemoen ikke tørker inn under de hardeste tørkeperioder.

Vann gir den rikkelig av. Det er bare å grave litt under matjorda eller slå ned en sandplass, og vannet pipper opp.

Landbrukskomitéens medlemmer kom videre til det resultat at Haslemoen er bokstavelig talt enestående lett å rydde. Gårdene kan baseres helt og holdent på maskindrift. Jordene er helt flate, og «områdeplanering» kan lett foretas på forhånd.

De som deltok i befaringen, var fylkesmann Nordanger, Landbrukssekretariatets formann stortingssmann Lindberget, landbrukssekretær Lundes, assistent Wænebryn, fylkesagronom Linaas, jordstyreformann Nordmoen og jordstyresekretær Nymoen fra Våler, ordfører Dybdal, jordstyreformann Fjeldseth og herredstyreformann Saurén fra nabokommunen Åsnes, pluss landbruks- og militærnemnda. Fra

Glåmdalen

Hovedoppgaven i Våler er å redde Haslemofeltet fra å bli permanent uproduktivt,

sier jordstyreformann, Nordmoen.

Forsøksfelt med fellesfjes og maskiner bør prøves på Haslemoen

Av 41000 mål produktiv skog i bygda er halvparten på utenbygds hender og har tilkøbslases

Det er ingen tvil om at det som er skedd, er en «særgelig utvikling». Nordmoen hermet Hedemarks-representanten Lindberget som skal ha uttalt at han lurte på om det ikke egentlig var bare ett departement her i landet som har noe det skulle ha sagt.

Faksimile fra «Glåmdalen», DNA's organ i Kongsvinger, 15. oktober 1947, av overskriften til en uttalelse av en av partiets fremste menn i Våler, jordstyreformannen Trygve Nordmoen.

det militære deltok distriktsingeniøren i DK Oppland og major Kvam som representant for generalinspektøren for Hærens artilleri.

De høye herrer startet i befaringen fra Bjørnebykvern i Åsnes, og stoppet først ved et bureiseringsbruk på Åsnessiden. Her fikk de et sående inntrykk av hvor fort nydyrkinga kan foregå på et sted som Haslemoen med moderne hjelpemidler.

Feltet er på 100 dekar og ble påbegynt ved midtsommers tider i 1950, altså et år tidligere. På fire dager hadde bureiseren brutt opp halvparten med bulldozer for bare 100 kr. målet. 50 dekar eller «mål» er den vanlige størrelsen på brukene i Våler. Vedkommende bureiser kunne dyrke hele bruket sitt ferdig på et år. Da kommisjonen besøkte ham, spilt kornet på stedet, og eieren ventet normal avling alt første året. Hustadfeltet har kostet 400 kr. målet å dyrke.

Fylkesagronom Linaas fortalte sine reise-felter at Haslemoen består i overflaten av koppjord eller «kvabbs», som er en lokal jordtype. Næringsfattig, men utmerket dyrkingsjord, bl. a. av de grunnene som er nevnt ovenfor.

Disse nærmere 15 000 mål jord rommer praktisk talt Vålers eneste muligheter for å utvide jordbruket. Bygda har over 100 jordløkere. De håpte på Haslemoen. Omtrent det dobbelte areal av den dyrbare delen av Haslemoen er oppdyrket i bygda.

Etter befaringen utalte ordfører Dybdal som representant for distriktet at han nektet å tro de militære ikke kunne finne et

hvelig felt for forsvaret et annet sted. Jordløkneidene i distriktet hoper seg opp. Enkelte er 10—15 år gamle, og en greier ikke å skaffe jord til alle, sa han.

Med sin lett dyrkbare jord kan Solør-Odal utvilsomt en gang bli Norges største kornkammer — forutsatt at Haslemoen blir frigitt til jordbruket, hevder Dybdal.

Fylkesmannen trodde seg samtidig til å uttale at han «stolte på Stortinget» i denne saken.

Haslemoens betydning for Våler og for landets økonomi for øvrig, gjenspeiler seg i mange uttalelser fra jordbrukskyndig hold. Foran kommunevalget i 1947 ga jordstyreformann Nordmoen en uttalelse til arbeiderpartilisten i Glåmdalen.

DNA's «hovedoppgave» i Våler å gjøre Haslemoen til Norges kornkammer.

I DENNE UTTALELSEN karakteriserte «en av Arbeiderpartiets fremste krefter i Våler»

Glåmdalen

Haslemofeltet som «den største saken for jordbruket i Våler».

«Vi ser det», sa han på partiets vegne, «som vår hovedoppgave å redde dette første-klasses feltet fra å gå over i permanent uproduktivitet. Her er landets fineste dyrkingsjord, som ligger sentralt til med rike-vel og jernbane tvers igjennom. Det egner seg ypperlig for maskinell dyrking, og etter få år ville en her få et velstands-grend».

Det er framleis tydelige, men åpenbart lett utseitelige spor etter den tyske virksomheten på Haslemoen. Tyskerne begynte å legge flyplass her i 1944. De anla to startbaner og reiste en mengde brakker. Startbanene er 1800 meter lange, såkalte «jagerbaner». Like nær riksveien, oppførte de en reparasjonshall.

Brakkene er revet, og av reparasjonshallen står bare murene igjen. En plakat gjør publikum merksam på at det drives flyveskole på plassen. Men det dreier seg om glidefly.

I en år i nærheten ligger en brakkelir. En levning fra «Arbeidstjenesten». Det kunne bli en ypperlig ferieleir her, om Haslemoen ble «svilert». Som det ser ut, blir det overvelende sannsynlig militærforlegning av det.

Restene av tyskernes flyplass lar seg lett fjerne.

I sin uttalelse til «Glåmdalen» ga Nordmoen uttrykk for et ønske som sikkert omfattes med forståelse og har tilslutning fra mange hold.

Jeg kunne tenke meg, sa han, at kommunen opprettet et forsøksfelt med fellesfjes og maskiner så det ble helt rasjonell drift på Haslemoen. Mellom ett og to tusen mål burde avsettes til dette formålet. Og enda ville Haslemofeltet i sin helhet dekke all jordhungeren i bygda.

Han anslo feltet til ca. 15 000 mål god, dyrkbar jord. De 300 mål som er dekket av tyskernes rullebaner, byr ikke på noe problem, for «det meste av dette ville kunne fjernes bare ved hjelp av en pigghakke». En god del av rullebanene kunne eliers nyttes til veier over feltet,

På Haslemoen hadde tyskerne under krigen en leir for sovjet-russiske krigsfanger. Etter frigjøringa ble en liten gravplass ryddet i skoge til minne om dem av fangene som døde i fangenskapet. Innskriften på bautaen lyder: «Her hviler 17 russiske soldater som døde i tysk fangeleir på Haslemoen 1942—45. Som represalier ble 20 russiske soldater skutt uskyldig og gravlagt her 1944 og ført til Oslo 1945. I menneskehetens strid mot nazismens tyranni, for frihed og menneskerett, ofret de livet som våre allierte. I taknemmelighet reiste byfolk i Våler og Åsnes steinen 1950».

De 20 ble skutt for å sette skrekke i de gjenværende fangene etter at noen av kameratene deres hadde greidd å flykte. Flakten var godt planlagt. Ved et glimrende stykke ingeniørkunst greidde noen av karene å grave en 40—50 meter lang gang under jorda ved piggrådgjerdet og forsvant i skogen, hvorpå de fant veien til Sverige. Ennå kan en se merker i jorda like ved gravplassen etter denne tunnelen. Hver 1. mai hedrer byfolkene våre fælne allierte. Vil de militære til-late denslags i framtida?

mente Nordhagen, som avsluttet sin uttalelse om Haslemoen med å si:

«Noe mer egnet sted for maskinell dyrking fins ikke. Hele feltet er flatt og steinfritt, og... om noen få år (ville en) få Vålers mest velstående grend her».

Arbeiderpartiet i Våler går «med full kraft inn for å sikre dette store arealet til dyrkings-jord», skrev «Glåmdalen».

Hva kommer det så av at partikameratene i Oslo gir blaffen i denne fulle kraften og lar militæret beslaglegge feltet?

Generalene setter alle andre hensyn til side.

FØLGE DEN UTGREINGA regjeringen sendte ut i midten av måneden, har «de undersøkelse som forsvaret har foretatt med sikte på å finne en annen skikket øvingsplass for artilleriet... ført til et negativt resultat». Hvilket kort og godt sier at alle andre hensyn blir satt til side for å tilfredsstille generalenes krav.

Siden frigjøringa har feltartilleriets utdanning i det vesentlige måttet henlegges til den gamle øvingsplassen ved Fredrikstad, som er lite hvelig. Under ledelse av generalinspektøren for hærens artilleri har en «nye granat» i detalj 15 ulike alternativer til bedre øvingsplass. Av disse 15 alternativene tilfreds-

(Fort. side 8.)

★ En samlet folkeopinion —

(Forts fra side 5.)

stille bare ett «de viktigste militære krav», nemlig feltet på Haslemoen.

At såpass mange som 15 alternativer har vært på tale, forteller vel i grunnen mer om landbruksfolkets anstrengelser for å redde Haslemoen enn om generalens vilje til å løse en sak på den samfunnsmessig sett eneste tilfredsstillende måte.

Som et siste forsøk foreslo Landbruksministeren Hovdamoen i Rena, som er uegnet til oppdyrking. Men som det står i regjeringens uttalelse: «De militæres konklusjon er at Hovdamoen ikke finnes tjenlig til formålet».

Bare det beste er godt nok til «forsvarets». Og i grunnen bør vi vel kunne forstå generalene. Ifølge deres stortalende kollega Eidsenhowen er man i Norge innstilt på «forsvar inntil selvslettelse». Og hva skal det da tjene til å dyrke mer korn?

Da «Glåmdalen» forela forsvarsråd Modalsis uttalelse for Vålers ordfører, Eggen, og spurte sin partikamerat «hva han måtte ha å si i den anledning», svarte ordføreren «at han hadde svært lite å si». Det var «de store gutta som stiller med disse tingene, og som har avgjørelsen». Eggen hadde «ganske lenge regnet med at det nok helst ville gå den veien».

I sin redaksjonelle kommentar la bladet for dagen et kryper som nesten er uten like — for «de store gutta», som så åpenbart setter seg ut over folkeopinionen og landets mest dyrebare interesser.

«Det er», leser vi i «Glåmdalen», «kjempet energisk mot det (te) fra alle tenkelige hold i distriktet og fylket, og selv da saka var oppe i Stortinget til realitetsavgjørelse under behandlingen av militærbudsjettet i sommer, ble det mot 2 stemmer henstilt til Regjeringa å gjøre nye bestrebelser for å finne et annet felt som ikke i den grad virket skadelig for jordbrukets interesser. Det har ikke lyktes, idet de militære ikke har kunnet akseptere et alternativ som ble brakt i forslag av Landbruksdepartementet. Dermed er saka klar og det er ikke muligheter for at Haslemoen kan reddes for jordbruksformål».

Avgjørelsen vil sjølsagt få en dårlig mottagelse her oppe i bygdene. Når distriktet har holdt på å protestere og protestere, så har det sjølsagt ligget dypt alvor og sunt folkeveit bak. Vi har funnet det helt urimelig, stridende mot enhver fornuft, at et av landets beste dyrkingsfelter i en del av landet hvor jordhungeren er sterk og næringslivet svært ensidig, skulle avgis til forsvarsformål. Og det forstår også de som har måttet treffe avgjørelsen stikk i strid med et enstemmig folkekrav».

En merkelig utgreiing fra regjeringen.

SUNT FOLKEVEIT lå altså bak protestene fra distriktet og fra landets landbruksinteresserte myndigheter overhodet. Og å ta Haslemoen fra «moder-nærings», er bent fram gal-mannsverk. Men DNA-avisen i Kongsvinger skrev videre i den samme artikkelen noen linjer som tydelig er preget av både rådvillighet og underdanighet. For hvordan dekke over et åpenbart diktatorisk overgrep som «stir mot enhver fornuft» når en år etter annet utmåler for velgere og lesere om hvor tvers igjennom fornuftig og ekte folkestyrt dette landet er!

«Når de — siterer vi videre fra «Glåmdalen» — allikevel måtte ta denne avgjørelsen etter de militære rådgliveres krav, kan det ikke ha vært noen mulighet for å unngå det. Det forundrer oss allikevel at militærkomiteen ikke har vært ute på nye oppdagerferder etter den enstemmige uttalelse som kom fra Stortinget. Forklaringen kan ikke være noen annen enn at den har funnet alle muligheter og har funnet det onest. Heller ikke Landbruksdepartementet kunne redde Haslemoen i form av et nytt alternativ som var brukbart etter de militæres mening».

Dermed må vi sjølsagt akseptere den avgjørelse som nå blir truffet, selv om det skjer tvert imot vårt inderlige håp og ønske».

Ledende arbeiderpartifolk i Våler var samtidig tydeligvis i full gang med å sale om Nordmoen. Nordmoen slo på overfor Frihetens korrespondent at om det enn på det tidspunktet var uvisst hvor mye av feltet som blir friggitt til dyrking, så lot det til at generalene ville avstå «den beste jorda i utkanten». Det skal liksom «redde ansiktet» for partiet i det hele at offiserene ikke tar hver smitt og smule. I regjeringserklæringen om Haslemoen heter det at «i søndre del av arealet — det som egner seg for oppdyrking — ligger en flyplass som i alle tilfelle vil bli anvendt til dette formål». «Mel-lom tulle- og kjørebanene, der en ikke kan føre opp hus, og der en helst ikke bør ha skog, vil en dyrke korn på samme måte som det gjøres på Sola flyplass».

«Produksjonsmessig», leser vi med en viss forbauselse over hvilken forakt man på høyere hold må nære for vanlig folkeveit, «vil militær utnyttelse av Haslemoen bety en vinning i forhold til den tidligere anvendelse».

«Den tidligere anvendelse» — det vil si den hittidige mangel på anvendelse. Sjølsagt vil noe bestandig være bedre enn absolutt ingen ting.

Høyere oppe i regjeringens ut-

greiing står det at til sammen 17-1800 dekar vil kunne disponeres til nydyrking. 17-1800 dekar er saktens noe. Men den dyrkbare jorda på feltet omfatter som kjent omkring 15 000 dekar!

Kommunistenes stilling klar like siden frigjøringen.

HEDEMARKSREPRESENTANTEN Østhaugen (DNA) sa i Stortinget den 26. juli at han trodde det var «riktig å se her at man ved en objektiv bedømmelse av hele dette problemet plikter å skille noe mellom de forskjellige protester som er kommet fram. På den ene siden agitasjon som allerede på et meget tidlig tidspunkt ble satt igang fra kommunistisk hold, og som — det behøver vel ingen å tvile på, har helt andre hensikter enn å redde Haslemoen for jordbru- ket, og på den annen side de vel begrunnede og saklige henstillinger som er kommet bl. a. fra landbrukshold om at man måtte gjøre alt som gjøres kunne for å sikre disse store dyrkbare arealene».

Østhaugen gikk sterkt imot forsvarsministeren i denne saken, og trakk sterkt i tyll påstanden om at generalene hadde foretatt så nøye granskinger av de ulike prosjektene som de burde, og pekte på at befalet ikke er så enstemmig begeistret for Hei- stadmo-prosjektet, som det gis uttrykk for. Av ulike grunner er det «sterk motstand mot Hasle-mo-prosjektet blant artilleribefal som regner med å kunne bli sta-sjonert der», som en offiser skrev i Verdens Gang.

Stortingsmann Østhaugen tro-de heller ikke særlig på at de

noen valte å komme på beg-ge steder.

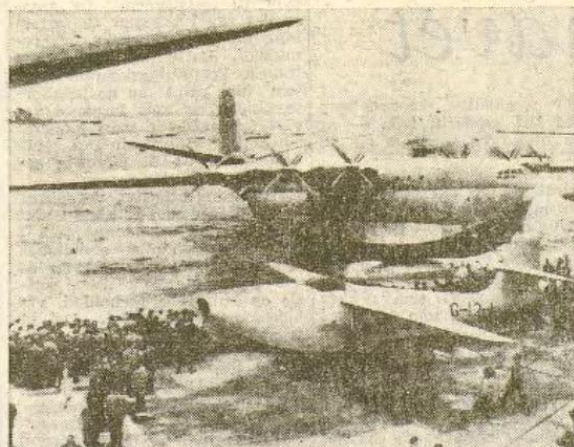
Kona og jeg valte «bare» Svartehavet. Når jeg etterpå tenker på det, er det som et eventyr — noen minutters reise med buss fra byen Konstans ved Svartehavets brusende kyst, og her ligger det sanatorier på rekke og rad. Mange av disse har landsorganisasjo-nens merke og bokstavene C. G. M.

Vi bodde på et sanatorium som bar det stolte navnet 1. mal. Her var det plass til 600 gjester. Og her møttes ikke bare rumenske arbeidere, men

militære og landbrukets folk var blitt så enige etter den siste be-faringen på Heistadmoen som en hadde gitt uttrykk for i pressen. «Det er — sa han — vel og bra at skogbrukets folk i distriktet later til å være fornøyd, men det primære i denne sak er at Hasle-moen skal nyttes i jordbrukets interesse, og selv om det ifølge innstillingen blir avgitt noen om-råder til nydyrking, er det på det rene at det blir et forholds-vis lite areal sammenliknet med hva man på jordbrukskyndig hold mener er helt nødvendig. Jeg har ennå den tro at det skul-le være mulig å finne fram til en løsning som er bedre enn den man legger fram her i dag».

HVA KOMMUNISTENES STILLING til Haslemoens skjebne angår, så kan stortings-mann Østhaugen ta det ganske rolig. Den har bestandig vært basert på alminnelig sunn fornuft. Alt i juli 1945, altså lenge før Churchills berømte Fulton-tale og følgelig enda lenger før A-pakten, kom dette synet til uttrykk gjennom en artikkel av beiteeierne, tiltsmann i Våler, Olaf Posåsen.

Under overskriften «Haslemoen i Solør som fellesbruk» gikk Posåsen sterkt inn for en snar-lig og tilfredsstillende løsning av

VERDENS STØRSTE FLYBÅT ble nylig sjøsatt i Cowes på øya Wight i Kanalen. Flybåten har fått navnet «Princess». Det er bygget av The Saunders Roe. «Princess» veier 140 tonn og kan ta 105 passasjerer. Vingspennet er på nærmere 68 meter, og 10 prop-jetmotorer gir kjempelyd en fart av mer enn 600 km i timen. Vi bringer her et bilde av sjøsætningen.

bedre sammen med kone og barn boitre seg i Svartehavets salteølger og hente nye kref-ter til arbeidet for å sikre en videre utvikling av folkedemo-kratiet, nye krefter til arbeidet for å sikre en videre utvikling av folkedemokratiet, nye krefter i kampen for freden og sosialis-men.

Jeg sender en hjertelig takk til den rumenske arbeiderklas-se for den omsorg som ble vist oss, for alt vi fikk se og hørt om og for de herlige dager ved Svartehavets brusende kyst.

Oslo 1 august 1952.

Ivar Lie.

2 unge Oslo-gutter på Sverige-tur?

De er savnet fra sine hjem siden 20. august

Oslo kriminalpoliti melder: Teddy Kjell Svendsen Brandt, født 25-6 1937, Akerbergveien 50, Oslo, er savnet fra hjemmet siden onsdag 20. august kl. 8. Han er over 180 cm høy, slank, mørkt blondt hår og blå øyne, har et stort arr i venstre tinning fra øyet til hárroten. Han var iført brun skinnvest, gult frotegenser, ola-bukse og brune rågummisko. Han er antagelig sammen med Jan Henry Austad, født 16-10 1936, Schweigårdsgate 50, Oslo. Han er om lag 180 cm høy, slank, mørkt blondt hår og blå øyne. Han var iført lys vindbluse, brun cordfløyel bukse og brune sko med remmer.

Gutten har med seg sykler, og det er mulig de har tatt veien til Sverige.

spørsmålet. «Et voldsverk mot Norges jord var det å legge en flyplass her på dette uperlige dyrkingsfeltet», skrev han. Det ordet gjelder den dag i dag, og har sin gyldighet like overfor statsråd Langhelles planer med Haslemoen.

Et voldsverk mot Norges jord. Det er det som forberedes, denne gangen ikke av utenlandske okkupanter uten foregående konfe-ranse med den dengang sittende lydgjering, men av en norsk lydgjering på vegne av den regjering som betrakter seg som Norges faktiske okkupasnt.

Posåsen deltok siden i den de-legasjonen som daværende ord-fører Knut K. Hagen (KP) i Våler sto i spissen for, og som forela samlingsregjeringens landbruks-minister Frogner den henstillin-gen som formannskapet i Vå-ler, Åsnes og Hoff vedtok en-stemmig på et møte der jordsty-rene i disse kommunene og var til stede. Henstillingen gikk ut på å gjøre fortgang med å stille Haslemoen til disposisjon for dyrking og ga derved uttrykk for et alminnelig folkekrav.

Hele saken er, som Hagen uttrykte det overfor Frihetens korrespondent, et bedrøvelig eksem-pel på hvor lite folkemena-gen og hensynet til landets vir-kelige interesser respekteres.

Løssalg 30 øre. Flypost 45 øre.

FRIHETEN

Nr. 194

★ Lørdag 23. august 1952 ★

12. årgang